

ΜΕΡΑ 25

►DiEM



ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Η χρεοδουλοπαροικία που απειλεί την Ελλάδα με ερημοποίηση σκοτεινιάζει την σκέψη του κάθε Έλληνα. Ωθώντας τους νέους μας στην μετανάστευση, και βυθίζοντας όσους παραμένουν στην αναξιοπρέπεια, πλανάται πάνω από την χώρα σαν απέραντο, κατάμαυρο σύννεφο.

Η απελπισία πολιτών που δεν βλέπουν φως στην μακρά Μνημονιακή μας νύχτα ενισχύεται κάθε φορά που ακούν το αφήγημα της «όπου-νάσαι» εξόδου από την κρίση μέσω της υποταγής σε εκείνα που την γιγάντωσαν.

Η απογοήτευση μεγθύνεται από τον θεσμικό ευτελισμό της Βουλής και της Δικαιοσύνης – με κυβερνητικούς βουλευτές να ψηφίζουν (καθ' υπαγόρευση των Βρυξελλών) αντισυνταγματικούς νόμους με τους οποίους... διαφωνούν την ώρα που οι της αντιπολίτευσης (οι οποίοι υπόσχονται να τους εφαρμόσουν) τους καταψηφίζουν κι οι καταρρακωμένοι δικαστές ετοιμάζονται να τους επικυρώσουν.

Τίποτα δεν απειλεί περισσότερο μια χώρα, έναν λαό, από την αίσθηση ότι δεν υπάρχει εναλλακτική σε μια πορεία που τον γονατίζει.

Καμία ελπίδα δεν μπορεί να ριζώσει σε τόπο όπου εκείνοι που εκλέχτηκαν για να κάνουν την ρήξη με το μη βιώσιμο παρελθόν το αναπαραγάγουν καθημερινά και ποικιλοτρόπως, ενώ οι εκ προοιμίου συμβιβασμένοι ζητούν να επανεκλεγούν υποσχόμενοι πράγματα που απαιτούν την ρήξη την οποία δηλώνουν ότι δεν θα κάνουν.

Αυτή η νύχτα κράτησε πολύ. Για αυτό σήμερα ιδρύουμε το *Μέτωπο Ευρωπαϊκής Ρεαλιστικής Ανυπακοής – ΜΕΡΑ25*: Για να καταργηθεί η χρεοδουλοπαροικία και να επιστρέψει η ρεαλιστική, ελπιδοφόρα εναλλακτική στον τόπο.

Γιατί «μέτωπο»;

- Επειδή η Ελλάδα ασφυκτιά και ερημοποιείται σε μια Ευρώπη που παραπαίει και αποδομείται.
- Επειδή όσο χώρες όπως η Ελλάδα ασφυκτιούν η Ευρώπη θα παραπαίει, ενισχύοντας την ασφυξία της πατρίδας μας.

Μόνον ένα πλατύ, συμφιλιωτικό, πανευρωπαϊκό μέτωπο εναντίον της δίχως-σύνορα επικυρίαρχης ολιγαρχίας μπορεί να καταργήσει την χρεοδουλοποαροικία δίνοντας ανάσες στην χώρα, ελπίδα και ανακούφιση στους πολίτες.

Αυτό ακριβώς πρεσβεύει το ΜέΡΑ25, το ελληνικό πατριωτικό μέτωπο των υπεύθυνα ανυπάκουων ευρωπαϊστών, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του πρώτου στην ιστορία δι-εθνικού πανευρωπαϊκού κινήματος για τον εκδημοκρατισμό της Ευρώπης και της κάθε χώρας μας ξεχωριστά – του DiEM25.

Γιατί «ευρωπαϊκή ανυπακοή»;

- Επειδή ο μόνος τρόπος να είναι κανείς υπεύθυνος σήμερα είναι να μην υπακούει στις παράλογες πολιτικές που ερημοποιούν την χώρα.
- Επειδή ο μόνος τρόπος να επιστρέψει ο σεβασμός στον Κοινοβουλευτισμό, στο Σύνταγμα, στην απλή λογική, είναι να τερματιστεί η τυφλή υπακοή «προς τας υποδείξεις» της τρόικας εξωτερικού κι εσωτερικού.

Σήμερα, οι αυθεντικά ευρωπαϊστές αρνούνται να υπακούουν δουλικά στους ανίκανους ψευδο-τεχνοκράτες που, στον βωμό στενών ολιγαρχικών συμφερόντων, καταστρέφουν την Ελλάδα, απαξιώνοντας παράλληλα την Ευρώπη.

Γιατί «ρεαλιστική ανυπακοή»;

Επειδή η ανυπακοή δεν αρκεί. Για να έχει δύναμη, πρέπει να συνδυάζεται με την κατάθεση ρεαλιστικών, υπεύθυνων προτάσεων.

Γιατί «μέρα»;

Επειδή οι πολίτες κουράστηκαν στην ατελείωτη νύχτα των Μνημονίων (που όλο «τελειώνουν» μονιμοποιούμενα...). Κι επειδή ΜέΡΑ25 και DiEM25 σημαίνουν το ίδιο πράγμα (ελληνικά και λατινικά), σηματοδοτώντας τον ευρωπαϊκό διεθνισμό του νέου μας κόμματος.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΧΡΕΟΔΟΥΛΟΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ

Η χρεοδουλοπαροικία της Ελλάδας έχει ιστορικές ρίζες στο εγχώριο ολιγαρχικό καθεστώς και στην αρχιτεκτονική της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και δη της ευρωζώνης). Η απόδραση από αυτήν δεν θα είναι εύκολη υπόθεση. Είναι όμως προαπαιτούμενο για την αξιοπρέπεια και ευημερία της πλειοψηφίας των ελλήνων.

Το μεταπολεμικό οικονομικό μοντέλο ανάπτυξης εφαρμόστηκε στο πλαίσιο του ολοκληρωτικού μετεμφυλιακού καθεστώτος υπό έναν αραχνοϋφαντο κοινοβουλευτικό μανδύα. Οι βιομηχανίες που στήθηκαν την δεκαετία του 1950, προστατεύομενες από το αυταρχικό, πατερναλιστικό κράτος, απλά δεν μπορούσαν να σταθούν όρθιες μετά το 1973 μπροστά στο ωστικό κύμα της αύξησης της τιμής του πετρελαίου, της διεθνούς κρίσης που ακολούθησε, και της κατάρρευσης των προστατευτικών δασμών που απαιτούσε η είσοδος στην τότε ΕΟΚ. Αποτέλεσμα της κατάρρευσής τους ήταν τεράστιες ιδιωτικές ζημίες – και ορδές ανέργων – που μεταφέρθηκαν σταδιακά στο Δημόσιο πυροδοτώντας το δημόσιο χρέος.

Η είσοδος στην ΕΟΚ, και ιδίως στην ευρωζώνη, δημιούργησε νέο πεδίο δόξας για την ολιγαρχία-δίχως-σύνορα: Η πολιτική επιρροή του κατεστημένου βοήθησε την μεγαλο-επιχειρηματική τάξη στην μετατροπή τους από *προστατευόμενους κεφαλαιοκράτες σε διαπλεκόμενους προσοδοθήρες*, στοχεύοντας την πρόσοδο από την διασπάθιση των κοινοτικών κονδυλίων. Κι όταν ήρθε το ευρώ, και άνοιξαν οι κάνουλες ιδιωτικών δανείων από τις ανόητες γαλλο-γερμανικές τράπεζες, η χώρα μπήκε στην φάση της πυραμιδικής μεγέθυνσης και του ξεφαντώματος του Τριγώνου της Αμαρτίας: Εργολάβοι-Τραπεζίτες-MME. Ενώ οι αδύναμοι πολίτες τα έβγαζαν όλο και πιο δύσκολα πέρα, τα «νέα τζάκια» βίωναν τον μύθο της «ισχυρής Ελλάδας» που ανήκε πλέον στον... «σκληρό πυρήνα» της Ευρώπης.

Όταν έσκασε η φούσκα της θεμελιωμένης σε δανεικά «ισχυρής Ελλάδας», αρχής γενομένης στην Γουόλ Στριτ, παρενέβησαν οι «Μεγάλες Δυνάμεις» ώστε να εξασφαλιστούν οι (υπό χρεοκοπία) γαλλο-γερμανικές τράπεζες επιβάλλοντας στο χρεοκοπημένο πλέον ελληνικό κράτος το μεγαλύτερο δάνειο της Ιστορίας– υπό όρους που εξασφάλιζαν, παράλληλα, την καθίζηση της ελληνικής οικονομίας και την μετατροπή της χώρας σε αποικία χρέους. Έτσι ήρθε η τετραπλή πτώχευση και γεννήθηκε η Μνημονιακή Ελλάς: χρεοκοπημένο κράτος, πτωχευμένες τράπεζες, μη βιώσιμες επιχειρήσεις, οικογένειες σε απόγνωση: *Όλοι χρωστούν σε όλους και κανείς δεν μπορεί να πληρώσει.*

Μια τραγωδία για την συντριπτική πλειοψηφία των ελλήνων αντιμετωπίστηκε ως εξαιρετική ευκαιρία για τους ολιγάρχες. Οι εγχώριοι κλεπτοκράτες αναγνώρισαν τα Μνημονιακά δάνεια ως μάνα εξ ουρανού. Οι ξένοι «επενδυτές» ενθουσιάστηκαν με την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Οι ευρωγραφειοκράτες είδαν την τρόικα ως ευκαιρία να χτίσουν νέες εξουσίες, νέες αρμοδιότητες, νέες προσόδους. Όποιος τόλμησε να τους πει ΟΧΙ δαιμονοποιείται. Το ψέμα κι η διαστρέβλωση αναδείχτηκαν σε υψηλή τέχνη, όχι τόσο για να κρύψουν την αλήθεια (που δεν κρύβεται πια) αλλά για να επιβάλουν το δικαίωμά τους στο γενικευμένο ψέμα που πνίγει τον δημόσιο διάλογο και βοηθά την αναπαραγωγή της χρεοδουλοπαροικίας.

ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΧΡΕΟΔΟΥΛΟΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Ποτέ στην Ιστορία μια πτώχευση δεν ξεπεράστηκε ούτε με νέα δανεικά ούτε με επιμήκυνση των παλαιότερων δανείων. Για τον απεγκλωβισμό της χώρας από την τετραπλή χρεοκοπία προαπαιτούμενο είναι η ριζική αναδιάρθρωση των ιδιωτικών και δημόσιων χρεών. Μόνον έτσι θα τερματιστεί η ανατροφοδοτούμενη λιτότητα και θα ανασάνουν άνθρωποι κι επιχειρήσεις. Βέβαια, η αναδιάρθρωση χρεών που είναι αναγκαία για την υπέρβαση της χρεοδουλοπαροικίας δεν αρκεί: Απαιτούνται, ταυτόχρονα, τομές οι οποίες:

- προστατεύουν την μισθωτή εργασία από τον ανελέητο ταξικό πόλεμο που εξαπόλυσε εναντίον της η ολιγαρχία, με μέγα αρωγό την τρόικα
- ενισχύουν την δημιουργική επιχειρηματικότητα απέναντι στην αρπακτική προσοδοφορία του ολιγαρχικού κατεστημένου
- εκμεταλλεύονται τη δημόσια περιουσία με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον
- μετατρέπουν το κράτος-αρπακτικό σε κράτος-αρωγό.

Η απόδραση από την Χρεοδουλοπαροικία απαιτεί την δημιουργία μετώπου ενεργών πολιτών και κινήσεων προερχόμενων από διαφορετικές (και ίσως συγκρουόμενες) ιδεολογικές αφετηρίες. Κρατώντας τις μεταξύ μας διαφορές, ξεκινάμε κοινό αγώνα στην βάση ενός ελάχιστου κοινού προγράμματος επτά τομών που απαιτούνται σήμερα.

ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ¹

1. *Αναδιάρθρωση δημόσιου χρέους* με ύψος και ρυθμό αποπληρωμών που εξαρτώνται άμεσα από το ύψος και ρυθμό αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ
2. *Στόχος πρωτογενούς πλεονάσματος (0%-1,5%) που καταργεί την λιτότητα*
3. *Αναδιάρθρωση «κόκκινων δανείων» από Δημόσια Εταιρεία Διαχείρισης Μη Βιώσιμων Ιδιωτικών Χρεών*, με 5ετές (ανανεώσιμο) μορατόριουμ πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας και μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων
4. *Μεγάλες μειώσεις φορολογικών συντελεστών: 15-18% μέγιστος συντελεστής ΦΠΑ & φόρου μικρομεσαίων επιχειρήσεων, κατάργηση της προπληρωμής φόρου & του φόρου «αλληλεγγύης» για εισοδήματα έως 30 χιλιάδες ευρώ.*
5. *Δημιουργία Δημόσιου Εξωτραπεζικού Συστήματος Πληρωμών* που επιτρέπει την πολύπλευρη ακύρωση ληξιπρόθεσμων οφειλών, τις δωρεάν συναλλαγές, και την χρηματοδότηση νέου προγράμματος καταπολέμησης της φτώχειας
6. *Σεβασμός σε μισθωτή εργασία και δημιουργική επιχειρηματικότητα: Τέλος το «μπλοκάκι» για μισθωτούς, ευέλικτες συλλογικές διαπραγματεύσεις, 5χρονη απαλλαγή εισφορών για νέες επιχειρήσεις, ταβάνι το 50% των κερδών για το σύνολο ασφαλιστικών εισφορών & φόρων των επιχειρήσεων*
7. *Μετατροπή ΤΑΙΠΕΔ σε αναπτυξιακή τράπεζα με εχέγγυο τη δημόσια περιουσία*, οι μετοχές της οποίας θα εκχωρηθούν στα ασφαλιστικά ταμεία.

¹ Βλ. Παράρτημα για την αναλυτική παρουσίαση των ΕΠΤΑ ΤΟΜΩΝ.

² Π.χ. Κάποιοι στην ΝΔ, στο ΠΑΣΟΚ, ακόμα πλέον και στον ΣΥΡΙΖΑ, θεωρούν το Μνημόνιο ως το μόνο «σοβαρό» αναπτυξιακό πρόγραμμα. Άλλοι (π.χ. η πλειοψηφία όσων έχουν παραμείνει στην ΣΥΡΙΖΑ)

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ

Το ΟΧΙ δεν αρκεί. Απαιτείται συγκροτημένο, έγκυρο και πειστικό Αντι-Μνημόνιο – η ολοκληρωμένη, μινιμαλιστική πρόταση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που έχει ανάγκη ο τόπος. **Οι ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ** που προτείνει το ΜΕΡΑ25 **είναι το απαραίτητο θεμέλιο κάθε υπεύθυνης πρότασης για το μέλλον της χώρας είτε εντός είτε εκτός της ευρωζώνης** – καθώς η εφαρμογή τους θα εξοπλίσει την Ελλάδα με τα **ελάχιστα** που απαιτούνται ώστε να πάψει να ασφυκτιά.

Οι υπεύθυνες προτάσεις δεν αρκούν. Καμία λελογισμένη πρόταση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής (π.χ. μείωση φορολογικών συντελεστών) δεν θα έχει τύχη εφόσον προϋποθέτει την πρότερη σύμφωνη γνώμη του Eurogroup. **Όποια κυβέρνηση κι αν προσέλθει στο Eurogroup με λογικές, υπεύθυνες προτάσεις θα έρθει αντιμέτωπη με το γνωστό Τείχος της Άρνησης δανειστών που δεν ενδιαφέρονται για την ανάκαμψη της χώρας** (ούτε καν να πάρουν πίσω τα χρήματά τους), καθώς το ενδιαφέρον τους επικεντρώνεται στην διαιώνιση του συμπλέγματος εξουσίας και προσοδοφορίας που οικοδόμησαν την τελευταία δεκαετία σε πανευρωπαϊκή κλίμακα με επίκεντρο την τρόικα και το Eurogroup.

Το 2015 δεν θα επαναληφθεί. Οι ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ θα εφαρμοστούν άνευ διαπραγμάτευσης. Κι όταν αρχίσουν να έρχονται κατά ριπάς εντολές κι απειλές από Βρυξέλλες-Βερολίνο-Φραγκφούρτη, η απάντηση που θα λάβουν θα είναι η **ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ.**

- Άμεση νομοθέτηση κι εφαρμογή των ΕΠΤΑ ΤΟΜΩΝ
- Όσο τα EuroWorkingGroup & Eurogroup αρνούνται να δεχθούν τις ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ ως το νέο αναπτυξιακό πλαίσιο της χώρας, η ελληνική κυβέρνηση θα ακολουθεί στα EuroWorkingGroup, Eurogroup και Συνόδους Κορυφής την τακτική της «κενής καρέκλας» του Στατηγού Ντε Γκωλ. Εφόσον οι δανειστές επιδοθούν στην πολιτική Ενισχυμένης Ασφυξίας,
 - Αναβάλλονται μονομερώς οι αποπληρωμές σε ΕΚΤ, ΔΝΤ και ESM-EFSF
 - Οι εγχώριες συναλλαγές συνεχίζονται απρόσκοπτα μέσω των ηλεκτρονικών συναλλαγών του τραπεζικού συστήματος (POS, χρεωστικές κάρτες, web-banking) καθώς και με την πλήρη ανάπτυξη και ενεργοποίηση του *Δημόσιου Εξωτραπεζικού Συστήματος Πληρωμών* (βλ. Τομή 5).
 - Η υπάρχουσα-διαθέσιμη ρευστότητα στρέφεται προς τις επιλεκτικές εισαγωγές που έχει ανάγκη η χώρα και προς την ενίσχυση των εξαγωγικών τομέων και επιχειρήσεων
- Η χώρα θα διατηρηθεί έτσι εντός της ευρωζώνης για όσο χρειάζεται έως ότου η «επίσημη» Ευρώπη επιλέξει μεταξύ: (α) του τεράστιου κόστους του Grexit ή (β) την αποδοχή των ΕΠΤΑ ΤΟΜΩΝ που θα μεγιστοποιήσουν την ικανότητά μας να ανακάμψουμε και, έτσι, να τους αποπληρώσουμε μεγαλύτερο ποσοστό του χρέους.

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΩ

Η Ελλάδα δεν έπρεπε να έχει εισέλθει στην ευρωζώνη. Η ευρωζώνη (όπως σχεδιάστηκε και όπως εξακολουθεί να λειτουργεί) ήταν καταδικασμένη να πυροδοτήσει τραπεζικές κρίσεις που μετατρέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση σε σιδερένιο κλουβί αυτο-τροφοδοτούμενης, ταξικά ανάληκτης, λιτότητας με αποτέλεσμα την πολιτική και ηθική της απαξίωση.

Όμως, μετά την δημιουργία της ευρωζώνης, το κόστος εξόδου είναι μεγάλο τόσο για την χώρα που εξέρχεται όσο και για την υπόλοιπη Ευρώπη – η οποία κινδυνεύει, στην περίπτωση της αποδόμησης του ευρώ, να συρθεί σε μια μεταμοντέρνα έκδοση της δεκαετίας του 1930. Αυτός είναι ο λόγος που το DiEM25 εκπόνησε το πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής ΝΕΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ (European New Deal): Στόχος της ΝΕΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ είναι να υποδείξει τις τομές που δύνανται να λειτουργήσουν άμεσα και θεραπευτικά στην ευρωζώνη μετατρέποντάς την από Σιδερένιο Κλουβί Λιτότητας σε περιοχή κοινής ευημερίας.

Την ΝΕΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ το DiEM25 θα την καταθέσει πανευρωπαϊκά στην κρίση των ευρωπαίων πολιτών στις επόμενες ευρωεκλογές. Όμως, στο μεταξύ, όσον αφορά την πλέον χειμαζόμενη και καταρρακωμένη χώρα της ευρωζώνης – την Ελλάδα – η θέση μας είναι απλή: **Η επέκταση της χρεοδουλοπαροικίας έως το 2060 (και... βλέπουμε!) αποτελεί για τον ελληνισμό απειλή κατά πολύ μεγαλύτερη από την απειλή του Grexit.**

Τα κόμματα του Μνημονιακού Τόξου (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, ΣΥΡΙΖΑ) μπορεί να διαφωνούν μεταξύ τους για το πόσο επιθυμητές είναι οι Μνημονιακές πολιτικές² όμως συμφωνούν ότι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί στην χώρα («καταστροφή» την ονομάζουν) είναι η έξοδος (ή αποπομπή) από το ευρώ. Άλλοι (π.χ. η ΛΑΕ) θεωρούν μια τέτοια έξοδο (Grexit) την βέλτιστη λύση. Το ΜέΡΑ25 διαφωνεί και με τις δύο αυτές ιεραρχήσεις: **Το Grexit δεν είναι ούτε η χείριστη ούτε η βέλτιστη εξέλιξη!**

Πιο συγκεκριμένα, ιεραρχούμε τις τρεις πιθανές εξελίξεις ως εξής:

1. Προκρίνουμε ως βέλτιστη εξέλιξη την εφαρμογή των ΕΠΤΑ ΤΟΜΩΝ εντός της ευρωζώνης (με τις προσθετικές ευρωπαϊκές δυνάμεις να συν-εργάζονται στο πλαίσιο της ΝΕΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ)
2. Αποδεχόμαστε ως δεύτερη καλή (και κακή!) εξέλιξη την αποπομπή της χώρας από το ευρώ μετά την μονομερή εφαρμογή των ΕΠΤΑ ΤΟΜΩΝ
3. Θεωρούμε χείριστη εξέλιξη την αέναη αναπαραγωγή της χρεοδουλοπαροικίας μας εντός του ευρώ (κάτι που εγγυάται η μη εφαρμογή των ΕΠΤΑ ΤΟΜΩΝ και οι πολιτικές του σημερινού Μνημονιακού Τόξου).

² Π.χ. Κάποιοι στην ΝΔ, στο ΠΑΣΟΚ, ακόμα πλέον και στον ΣΥΡΙΖΑ, θεωρούν το Μνημόνιο ως το μόνο «σοβαρό» αναπτυξιακό πρόγραμμα. Άλλοι (π.χ. η πλειοψηφία όσων έχουν παραμείνει στην ΣΥΡΙΖΑ) το θεωρούν «αναγκαίο κακό».

ΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ-ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟΥ ΤΟΞΟΥ

«Νάτους πάλι», τους ακούμε ήδη να χλευάζουν, «θέλουν να μας φέρουν πίσω στο 2015. Πάλι Κούγκι και Ζάλογγο. Πάλι περήφανη διαπραγμάτευση που διακινδυνεύει την θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη.» Θα μας πουν αφελείς, αν όχι εθνοπροδότες, κατηγορώντας μας ότι θα βάλουμε την χώρα «ξανά σε περιπέτεια». Ξεχνούν όμως ότι:

- Περιπέτεια δεν ήταν το Κούγκι και το Μεσολλόγγι, ο Γοργοπόταμος ή το Πολυτεχνείο. Περιπέτεια ήταν η Τουρκοκρατία, η Κατοχή κι η Χούντα!
- Περιπέτεια δεν είναι η σύγκρουση με την τρόικα και την ολιγαρχία. Περιπέτεια είναι η τήρηση των Μνημονιακών δεσμεύσεων, οι φαιδροί φορολογικοί συντελεστές, οι ακόμα φαιδρότεροι δημοσιονομικοί στόχοι, η θεσμική κατάργηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, το συνεχιζόμενο καθεστώς της Πτωχοτραπεζοκρατίας, και το «ανέκδοτο» για έξοδο από τα Μνημόνια επειδή εξαντλήθηκε το 3^ο Μνημονιακό δάνειο κι η τρόικα μετονομάζεται σε... «Ενισχυμένη Επιτήρηση».

Περιπέτεια, εν κατακλείδι, **είναι η μονιμοποίηση της Χρεοδουλοπαροικίας!**

Το μένος που μας επιφυλάσσει το Τρίγωνο της Αμαρτίας (εργολάβοι-τραπεζίτες-MME), και το Μνημονιακό Τόξο που το εκφράζει πολιτικά, θα είναι τεράστιο, προβλέψιμο και, εν τέλει, ενισχυτικό για το εγχείρημά μας.

- Κατανοούμε ότι τα Μνημονιακά δάνεια (από την τρόικα ή τις «αγορές» με την επιτήρηση της τρόικας) τους είναι απαραίτητα, καθώς αντλούν την εξουσία τους από αυτά
- Αναγνωρίζουμε ότι η Μνημονιακή διαδικασία στηρίζει τους μηχανισμούς της εξουσίας τους που οικοδομήθηκαν στην βάση της χρεοδουλοπαροικίας μας
- Καταλαβαίνουμε ότι νιώθουν την ανάγκη να δαιμονοποιούν την ΥΠΕΘΥΝΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ για να διασωθούν οι ίδιοι βουλιάζοντας την χώρα – σαν ανόητοι ιοί που σκοτώνουν τον οργανισμό στον οποίο ζουν
- Βλέπουμε με συμπόνια την ψυχολογική ανάγκη των υποταγμένων να μισούν λυσσασμένα όσους δεν υποτάσσονται.

Για αυτό τον λόγο, στωϊκά και χωρίς πάθος, **καλωσορίζουμε το μένος, το μίσος και την χλεύη τους**, θεωρώντας τα οiwονούς που δείχνουν ότι είμαστε στον σωστό δρόμο

ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΥΡΩΠΗ. ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ!

Το ΜέΡΑ25, ως σαρξ εκ της σαρκός του αυθεντικά πανευρωπαϊκού, διεθνιστικού προοδευτικού κινήματος DiEM25, επισημαίνει τον άκρατο αντι-ευρωπαϊσμό όσων ταυτίζουν την Ευρώπη με την Ανίερη Συμμαχία (του βαθέως βορειο-ευρωπαϊκού Κατεστημένου και των ολιγαρχών του Νότου) που την καταστρέφει. Οι δήθεν ευρωπαϊστές που φοβερίζουν τους Έλληνες ότι η «Ευρώπη» θα τους τιμωρήσει αν

τολήσουν τις ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ που απαιτεί ο κοινός νους, έχουν προφανώς πολύ κακή άποψη για την Ευρώπη! Η Ευρώπη, για την οποία μάχεται το DiEM25, είναι ένα με εμάς και παλεύει εναντίον της Ανίερης Συμμαχίας που καταστρέφει την Ευρώπη σήμερα.

Το ΜέΡΑ25 δεν θα αποδεχθεί πολιτικές που καταδικάζουν τους Έλληνες προς όφελος δήθεν ευρωπαϊκών συμφερόντων. Ούτε όμως θα προτείνει ποτέ πολιτικές που στόχο έχουν να ωφελήσουν τους Έλληνες εις βάρος άλλων λαών της Ευρώπης ή άλλων συνανθρώπων μας όπου κι αν ζουν, απ' όπου κι αν προέρχονται.

- Οι πολιτικές που προτείνουμε θα εναρμονίζονται πάντα με εκείνες που προτείνει το DiEM25 προς όφελος όλων των ευρωπαϊκών λαών ταυτόχρονα – πολιτικές που θα επιτρέψουν στους Έλληνες να αναπνεύσουν σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που ανακάμπτει ηθικά, και ως πηγή λύσεων, στα μάτια και στο νου των ευρωπαίων δημοκρατών.
- Το ΜέΡΑ25, ως διεθνιστικό μέτωπο, βλέπει τα συμφέροντα του ελληνισμού ως πλήρως εναρμονισμένα με τις ανάγκες των κατατρεγμένων συνανθρώπων μας απ' όλη την Υφήλιο. Δεν θα αποδεχθεί ποτέ ευρωπαϊκές πολιτικές – όπως η σκανδαλώδης συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας – που πλήττουν τον ανθρωπισμό της Ευρώπης και την ψυχή των ελλήνων.

Πολλοί λένε ότι η αποδόμηση αυτής της αυταρχικής ΕΕ ίσως είναι η λύση. Δεν είναι! Όσο σαθρά κι αν είναι τα θεμέλια της ΕΕ, όσο κι αν θεμελιώθηκε ως καρτέλ βιομήχανων και τραπεζιτών, όσο αυταρχική κι αν είναι, η αποδόμησή της ΕΕ γιγαντώνει την μισαλλοδοξία, ενισχύει τον αποπληθωρισμό, και πριμοδοτεί τις πιο μισανθρωπικές πολιτικές δυνάμεις της ηπείρου μας. Αυτός είναι ο λόγος που, σήμερα περισσότερο από ποτέ, απαιτείται από τους προοδευτικούς δημοκράτες να λειτουργούμε ως ριζοσπάστες ευρωπαϊστές.

Άλλοι επιμένουν ότι η αποδόμηση αυτής της αυταρχικής ΕΕ είναι αναπόφευκτη. Μπορεί να έχουν δίκιο. **Η Ευρωπαϊκή Ένωση είτε θα εκδημοκρατιστεί είτε θα διαλυθεί.** Και στις δύο περιπτώσεις, η Ελλάδα πρέπει να πάψει να ασφυκτιά. Οι Έλληνες δημοκράτες θα αγωνιστούμε χέρι-χέρι με τους δημοκράτες της υπόλοιπης Ευρώπης, είτε η Ευρωπαϊκή Ένωση διαλυθεί είτε όχι. Αυτό είναι το εγχείρημα στο οποίο συσστρατεύεται το ΜέΡΑ25 επιλέγοντας την στρατηγική **ΕΝΤΟΣ & ΕΝΑΝΤΙΟΝ: Εντός της ΕΕ. Εναντίον αυτής της ΕΕ!**

ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΜΑΣ

Ευρωπαϊκός Διεθνισμός | Οικονομικός Ορθολογισμός | Κοινωνική Απελευθέρωση

Ο πατριωτισμός των ελλήνων και ο **ευρωπαϊκός διεθνισμός** αποτελούν το εξ αδιαιρέτου προαπαιτούμενο για τον **οικονομικό ορθολογισμό** που λείπει τόσο από την Ελλάδα όσο κι από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ως έλληνες, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι **κανείς δεν μας χρωστά τίποτα**. Ο υπόλοιπος κόσμος, η υπόλοιπη Ευρώπη δεν έχει καμία υποχρέωση να καλύπτει δικά μας ελλείμματα, ιδίως όταν αυτά δίνουν τροφή στην ολιγαρχία μας. Αλλά, παράλληλα, **κανείς δεν δικαιούται να κρατά τον ελληνικό λαό σε φυλακή χρέους** όπου τα παιδιά μας αδυνατούν να ονειρευτούν και να δημιουργήσουν, πιασμένα στις ατσάλινες δαγκάνες της χρεοδουλοπαροικίας.

Με την σειρά του, ο οικονομικός ορθολογισμός καθιστά εφικτή την δημοκρατική κυριαρχία χωρίς την οποία είναι αδύνατη η **κοινωνική απελευθέρωση** από:

- το θέαμα των νέων μας που ολοένα εγκαταλείπουν την πατρίδα
- την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει εναλλακτική σε μια πορεία που μας καταστρέφει
- την έλλειψη προοπτικής ανεξάρτητα προσπάθειας ή ταλέντου
- την στυγνή εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας
- την φοροεπιδρομή που σκοτώνει την δημιουργική επιχειρηματικότητα
- τις χαμηλές προσδοκίες για τον εαυτό μας, για την Ελλάδα, για την Ευρώπη
- το όνειδος της μονιμοποιημένης χρεοκοπίας απέναντι σε αρπακτικούς δανειστές
- το κράτος που απομονώνει και καταρρακώνει τους δημιουργικούς δημόσιους λειτουργούς
- το βόλεμα με καταστάσεις που μπορεί να φανούν βολικές μόνο μετά με την πλήρη αποξένωσή μας από τις εν δυνάμει αρετές μας
- την κατάργηση της ισηγορίας στον δημόσιο διάλογο
- την απαξίωση του Κοινοβουλίου και των δημοκρατικών θεσμών
- την αναπόφευκτη, σε καιρούς κρίσης, άνοδο της μισαλλοδοξίας
- την γενικευμένη αναξιοπρέπεια.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ: Εσωτερική οργάνωση

Το ΜέΡΑ25 είναι μέρος του πανευρωπαϊκού κινήματος ριζοσπαστών δημοκρατών DiEM25. Στόχος του είναι όχι μόνο η επεξεργασία των θέσεων και πολιτικών που απαιτεί η ιστορική συγκυρία αλλά και η εκπαίδευση-οργάνωση δρώντων μελών που, με τις παρεμβάσεις τους σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας, θα εκφράσουν έμπρακτα τις ανάγκες της πλειοψηφίας των πολιτών που βρίσκονται σε απόγνωση.

Τα εθνικά, περιφερειακά και τοπικά όργανα του ΜέΡΑ25 εκλέγονται από τα μέλη του DiEM25 σύμφωνα με τις Οργανωτικές Αρχές του κινήματος και το Καταστατικό του ΜέΡΑ25 το οποίο εγκρίνουν και αναθεωρούν τα μέλη του DiEM25 μέσω καθολικής, πανευρωπαϊκής ψηφοφορίας. Παράλληλα, τα μέλη του ΜέΡΑ25 υπόκεινται στον Κώδικα Συντροφικότητας που εγκρίνεται με τον ίδιο τρόπο.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Οραματιζόμαστε μια Ελλάδα και μια Ευρώπη,

Δημοκρατική, όπου η πολιτική και οικονομική εξουσία εκπορεύεται από τους πολλούς (που είναι οι φτωχότεροι), κι όχι από τους διαπλεκόμενους ολιγάρχες **Ισηγορίας**, με την κάθε άποψη να κρίνεται στην βάση της αξίας της κι όχι του ποιός την εξέφρασε ή την προωθεί

Κοινωνική, που αναγνωρίζει ότι ο πολιτισμός μιας κοινωνίας αντανακλάται στον τρόπο που αντιμετωπίζει τα πιο αδύναμα μέλη της, τον «άλλο», τον «διαφορετικό»

Ελεύθερων Πολιτών, με την ελευθερία τους να μην περιορίζεται στην απουσία καταστολής και την αποτροπή έξωθεν παρεμβάσεων αλλά, συγχρόνως, να προσφέρει (α) προστασία από την εκμετάλλευση που φέρνει η ασύμμετρη κατανομή εναλλακτικών επιλογών, και (β) τα υλικά μέσα (και χρόνο) που είναι απαραίτητα για την απρόσκοπτη καλλιέργεια της προσωπικότητας των πολιτών

Ρεαλιστική, που θέτει εφικτούς οικονομικούς, κοινωνικούς, πολιτισμικούς στόχους **Καινοτόμα**, προσηλωμένη στην ανοικτή έρευνα και την ελεύθερη πρόσβαση στα αποτελέσματά της προς όφελος της επιστήμης, της διάχυσης των εφαρμογών, του περιβάλλοντος και της συλλογικής γνώσης

Αντιμονοπωλιακή, που γνωρίζει ότι η συγκέντρωση οικονομικής ισχύος υπονομεύει όχι μόνο την δημοκρατία αλλά και την ευημερία

Ανεκτική, όπου όλοι έχουν τους μέγιστους βαθμούς ελευθερίας ως προς τις δράσεις και την επιλογή εταίρων και συντρόφων τους στην δουλειά και στην προσωπική τους ζωή

Ισότητας των ευκαιριών που απαιτεί πολυεπίπεδο, συνεχή αγώνα εναντίον των κοινωνικών, εθνικών, φυλετικών, σεξουαλικών διακρίσεων

Αποκεντρωμένη & Πλουραλιστική – μια Ελλάδα και μια Ευρώπη των περιφερειών, των εθνοτήτων, των διαφορετικών φιλοσοφικών πεποιθήσεων, των διαφορετικών γλωσσών και πολιτισμών, του αυτο-προσδιορισμού ατόμων και ομάδων **του Πολιτισμού**, που εμπλουτίζεται από την πολιτισμική πολυμορφία και

περηφανεύεται όχι μόνο για τα επιτεύγματα της μακραίωνης παράδοσής μας αλλά και για την δημιουργικότητα σύγχρονων, ακόμα και «αιρετικών», δημιουργών **Συμμετοχική**, που χρησιμοποιεί την κεντρική εξουσία για να διασφαλίζει την δημοκρατική, συμμετοχική διοίκηση στους χώρους εργασίας, στις πόλεις, στις περιφέρειες

Ανοικτή, επειδή ξέρει ότι τα τείχη, τα συρματοπλέγματα και οι φράκτες στα σύνορα δεν ταιριάζουν σε περήφανους λαούς με αυτοπεποίθηση και αξιοπρέπεια

Βιώσιμη, που αναγνωρίζει τα όρια της Φύσης, ελαχιστοποιώντας τις οικολογικές συνέπειες των εγχώριων δραστηριοτήτων της

Οικολογική, που θέτει ως στόχο της εξωτερικής της πολιτικής τον σεβασμό στα οικοσυστήματα του πλανήτη, την προστασία της βιοποικιλότητας, και την παγκόσμια μετάβαση σε πράσινες μορφές ενέργειας, μεταφορών και παραγωγής

Ειρηνική, που αποκλιμακώνει τις εντάσεις, προβάλλει τον κοινό πολιτισμό ως γεωπολιτικό εργαλείο επίλυσης διαφορών, και λειτουργεί ως ανάχωμα απέναντι στις δυνάμεις αποσταθεροποίησης, στις τάσεις επεκτατισμού, σε κάθε είδος αλυτρωτισμού επί ευρωπαϊκού εδάφους, καθώς και στις σειρήνες των милитарιστικών «λύσεων».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σε μια «κανονική» χώρα, ο καταμερισμός οφελών και ζημιών προκύπτει από την πάλη των τάξεων, την διελκυστίνδα μεταξύ μισθών-κερδών, κεφαλαίου-εργασίας. Όμως η Ελλάδα, εδώ και χρόνια, δεν είναι μια «κανονική» χώρα. Από τότε που μετατραπήκαμε σε χρεοδουλοπαροικία, πτωχεύουν ταυτόχρονα εργοδότες και εργαζόμενοι, ιδιοκτήτες και ενοικιαστές, εισαγωγείς και εξαγωγείς.

Σε αυτό το νέο, ιδιότυπο, καθεστώς ο μόνος ωφελημένος είναι η παρασιτική, παρεοκρατική εγχώρια ολιγαρχία που ταυτίζεται με τους δανειστές, εκμεταλλεύεται στο έπακρο την Μνημονιακή διαδικασία και, έτσι, διατηρεί την εξουσία της επί ενός λαού τον οποίο λειδωρεί στην βάση των νέων δανείων που τον χρεώνει.

Τα κόμματα «εξουσίας» της Δεξιάς και της Αριστεράς, στον βωμό του συμβιβασμού τους με το νέο καθεστώς, θυσίασαν τις ίδιες τους τις αρχές: Τόσο ο νεοφιλελευθερισμός της Νέας Δημοκρατίας όσο και ο Μαρξισμός-με-Κεϋνσιανά στοιχεία του ΣΥΡΙΖΑ εξευτελίστηκαν στην πορεία συμβάδισής τους με την τρόικα εσωτερικού και εξωτερικού.

Το ΜέΡΑ25 ιδρύεται σήμερα ως αναπόσπαστο μέρος του πρώτου δι-εθνικού, πανευρωπαϊκού κινήματος, του DiEM25. Συναντιόμαστε σε αυτό από διαφορετικές αφετηρίες, ως ευρεία συμμαχία δημοκρατών της Αριστεράς, της Οικολογίας και του Φιλελευθερισμού με θεμέλιο λίθο την κοινή μας απόφαση να βάλουμε τέλος στην χρεοδουλοπαροικία, καθώς και στο ιδιότυπο καθεστώς που την αναπαράγει.

Ο μόνος αντίπαλος που αναγνωρίζουμε είναι η απογοήτευση που ωθεί πολιτικοποιημένους πολίτες στην ιδιώτευση, πεπεισμένοι ότι «δεν υπάρχει ελπίδα» από την επανα-δραστηριοποίησή τους στην πολιτική.

Η Ιστορία διδάσκει ότι οι καλύτερες στιγμές του ελληνισμού έρχονται στο ζενίθ μεγάλων κρίσεων – εκείνη ακριβώς την στιγμή που, αν και τα πάντα φαίνονται ολόμαυρα και σκοτεινά, οι έλληνες βρίσκουν το κουράγιο να απορρίψουν τον φόβο της ήττας, να νεκραναστήσουν την ελπίδα, και να αγκαλιάσουν την υπεύθυνη ανυπακοή απέναντι σε εκείνα που τους εγκλωβίζουν.

Σήμερα, η Ελλάδα, αντιμέτωπη με την απειλή της ερημοποίησης, βρίσκεται σε μια τέτοια ιστορική στιγμή: στο πιο σκοτεινό σημείο της Μνημονιακής μας νύχτας. Είναι η στιγμή που καλούμαστε να νεκραναστήσουμε την ελπίδα.

Δεν μας φοβίζει η αποτυχία. Μας φοβίζει η υποταγή και η έλλειψη προοπτικής, ελπίδας, σχεδίου για την απόδραση από τις «διασώσεις» τους, από τα μέτρα και αντίμετρα τους, από τα Μνημόνια που «φεύγουν» και την «υπευθυνότητά» τους.

Δεν μας φοβίζει να βάλουμε ψηλά τον πήχυ και να αποτύχουμε. Μας φοβίζει να κοιτάμε χαμηλά και να καταλήξουμε στα γόνατα, άλλη μια φορά ικέτες.

Για αυτόν τον λόγο ιδρύουμε σήμερα το ΜέΡΑ25.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ΟΙ ΕΠΤΑ ΤΟΜΕΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΤΟΜΗ 1^η – Αναδιάρθρωση Δημόσιου Χρέους

Το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος είναι η κινητήριος δύναμη της χρεοδουλοπαροικίας μας. Για να διατηρηθεί η προσποίηση ότι είναι βιώσιμο, και ότι μπορεί να αποπληρωθεί, το κράτος δεσμεύεται να αποπληρώνει ετησίως υπέρογκα ποσά. Πως; Διατηρώντας την διαφορά δημόσιων εσόδων (φόρων ως επί το πλείστον) και δημόσιων δαπανών (το λεγόμενο πρωτογενές πλεόνασμα του κρατικού προϋπολογισμού) στο 3,5% συνολικού εισοδήματος (του ΑΕΠ). Προϋπόθεση για να επιτυγχάνονται αυτά τα πλεονάσματα είναι η λεγόμενη λιτότητα: μιας συνεχής αφαίμαξη των φορολογούμενων με παράλληλη μείωση των δαπανών στο κοινωνικό κράτος και στις δημόσιες επενδύσεις.

Όμως, όσο εφαρμόζεται η λιτότητα, η οικονομική δραστηριότητα συνεχίζει να παραπαίει, τα φορολογικά έσοδα να μειώνονται και, έτσι, για να εξασφαλιστούν οι αποπληρωμές του χρέους απαιτούνται κι άλλοι φόροι, κι άλλες περικοπές, κι άλλη λιτότητα. Αυτή η *ανατροφοδοτούμενη* λιτότητα, την οποία προκαλεί το μη βιώσιμο δημόσιο χρέος, εγγυάται την συνέχιση της κρίσης – καθώς ο όλο και πιο αρνητικός αντίκτυπός της στην οικονομία βαθαίνει συστηματικά την υπερχρέωση νοικοκυριών και επιχειρήσεων, αυξάνει τα «κόκκινα δάνεια» των ιδιωτών, και σπρώχνει τις τράπεζες πιο βαθειά στην μαύρη τρύπα της χρεοκοπίας τους.

Οι υποσχέσεις της τρόικας και της κυβέρνησης για «ελάφρυνση χρέους» ουσιαστικά αφορούν την... επιβάρυνση του χρέους μακροπρόθεσμα. Όταν μιλάνε για «ελάφρυνση χρέους» εννοούν επιμήκυνση των αποπληρωμών, δηλαδή «ευκολίες πληρωμών» που αναβάλουν κάποιες αποπληρωμές για τα επόμενα χρόνια συσσωρεύοντας μεγαλύτερες αποπληρωμές (που περιλαμβάνει, φυσικά, μεγαλύτερους τόκους) για αργότερα. Αν και η «ελάφρυνση χρέους» ανακουφίζει τις κυβερνήσεις των επόμενων ετών, η προοπτική των ογκωδέστερων αποπληρωμών στο μέλλον (2035-2060) φοβίζει τους μακρόπνοους επενδυτές οι οποίοι, για αυτό τον λόγο, δεν επενδύουν – με αποτέλεσμα την συνεχιζόμενη στασιμότητα-ύφεση σήμερα.

Άλλη λύση από την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους συνεπώς δεν υπάρχει. Η ιδανική λύση, βέβαια, θα ήταν η διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους. Πράγματι, αυτό ακριβώς θα συμβεί είτε στην περίπτωση ενός Grexit (καθώς εάν δεν έχεις πια ευρώ δεν είναι δυνατόν να αποπληρώνεις ένα ογκώδες χρέος σε... ευρώ) είτε εάν συνεχίσουμε ως χώρα όπως σήμερα: Αφού θα έχουν εγκαταλείψει την χώρα οι νέοι που παραμένουν, και μονιμοποιηθεί η οικονομική δραστηριότητα σε επίπεδα που δεν μπορούν να χρηματοδοτούν τις αποπληρωμές, το χρέος θα κουρευτεί. Θα είναι όμως αργά. Για αυτό απαιτείται η απομείωση του χρέους τώρα!

Η πρόταση του ΜέΡΑ25 εντάσσεται στο πλαίσιο της υπεύθυνης ανυπακοής:
Αναδιάρθρωση δημόσιου χρέους μέσω της άμεσης διασύνδεσης:

- του ύψους του συνολικού χρέους (κεφάλαιο και τόκους) και των ετήσιων

αποπληρωμών χωρίς καμία επιμήκυνση

με

- το ύψος του ονομαστικού ΑΕΠ και τον ρυθμό αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ.

Τεχνικά, αυτή η διασύνδεση γίνεται απλά με την **ανταλλαγή ομολόγων/υποσχετικών**: τα παλαιά ομόλογα ή υποσχετικές μας προς την τρόικα, ανταλλάσσονται με νέα που υπαγορεύουν αποπληρωμές και υποχρεώσεις ως εξής:

Ύψος συνολικού χρέους που θα αποπληρωθεί έως το 2060

- Αν το ονομαστικό ΑΕΠ της χώρας ανακάμψει σημαντικά (π.χ. πάνω από τα 280 δις ευρώ), τότε το ύψος του χρέους (σε ευρώ) παραμένει ως έχει αλλά (καθώς το ΑΕΠ θα έχει ανέλθει) μειώνεται ως ποσοστό του ΑΕΠ
- Αν το ονομαστικό ΑΕΠ της χώρας δεν ανακάμψει σημαντικά έως την χρονιά που πρέπει να αποπληρωθεί, τότε μειώνεται (κουρεύεται) δραστικά και αυτομάτως (στην βάση φόρμουλας που εμπεριέχεται στα νέα ομόλογα)

Ύψος ετήσιων αποπληρωμών έως το 2060

- Αν ο ρυθμός ετήσιας αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ ξεπεράσει ένα επίπεδο, τότε οι αποπληρωμές αυξάνονται ανάλογα με τον ρυθμό ετήσιας αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ
- Αν ο ρυθμός ετήσιας αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ δεν ξεπεράσει το συγκεκριμένο ελάχιστο επίπεδο, οι αποπληρωμές της χρονιάς ματαιώνονται χωρίς να προστίθενται (με τόκο μάλιστα) στις αποπληρωμές μελλοντικών ετών.

Περιληπτικά, η προτεινόμενη ανταλλαγή ομολόγων προδιαγράφει κούρεμα αντιστρόφως ανάλογο της μεγέθυνση της οικονομικής δραστηριότητας και των συνολικών εισοδημάτων: Ραγδαία ανάπτυξη θα σημάνει μηδενικό κούρεμα για τους δανειστές. Όσο όμως πιο αναιμική η ανάπτυξη τόσο μεγαλύτερο το κούρεμα που θα υποστούν οι δανειστές. Με αυτό τον τρόπο, ουσιαστικά, οι δανειστές μετατρέπονται σε εταίρους στην ανάκαμψη της χώρας, καθώς θα πληρωθούν στο ακέραιο μόνο στην περίπτωση που η χώρα ανακάμψει σημαντικά.

Σε περίπτωση που οι δανειστές δεν αποδεχθούν αυτή την πρότασή μας, η μόνη τους επιλογή είναι να σπρώξουν την Ελλάδα εκτός ευρωζώνης, οπότε το κούρεμα που θα αναγκαστούν (εκ των πραγμάτων) να αποδεχθούν θα είναι τεράστιο – σε αντιδιαστολή με το κούρεμα που έφερνε η συμφωνία τους στις ανταλλαγές ομολόγων που προτείνουμε.

ΤΟΜΗ 2^η – Πρωτογενή Πλεονάσματα που καταργούν την λιτότητα

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Eurogroup της 15/6/2017, η Ελλάδα δεσμεύεται

σε στόχο πρωτογενών πλεονασμάτων 3,5% του ΑΕΠ από το 2018 μέχρι και το 2022 και μετά σε 2% από το 2023 μέχρι και το 2060. Αυτό πρακτικά σημαίνει μονιμοποίηση της λιτότητας, κάτι που συγκρούεται με την παγκόσμια οικονομική εμπειρία: Καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν διατήρησε πρωτογενή πλεονάσματα πάνω από το 1,9% ούτε για μια δεκαετία (πόσο μάλιστα για πάνω από τέσσερις δεκαετίες)!

Ο μόνος λόγος που οι δανειστές εμμένουν σε μια τέτοια γελοιότητα είναι ότι μόνον έτσι μπορούν να προσποιηθούν ότι το δημόσιο χρέος μας μπορεί να αποπληρωθεί, με μοναδική βοήθεια τη «ελάφρυνση χρέους» που συζητούν. Δεδομένης όμως της αναδιάρθρωσης χρέους που θα νομοθετήσουμε (με την σύνδεση ύψους χρέους και ρυθμού αποπληρωμών στο ύψος και στον ρυθμό αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ - βλ. Τομή 1^η πιο πάνω), ο απαιτούμενος στόχος πρωτογενούς πλεονάσματος μειώνεται από το 2% με 3,5% του ΑΕΠ στο 0% με 1,5% του ΑΕΠ – κάτι που ισοδυναμεί με την κατάργηση της λιτότητας και την δυνατότητα δραστικής μείωσης των φορολογικών συντελεστών. [Σημ. Το κατώτερο όριο του 0% πρωτογενούς πλεονάσματος καταδεικνύει την ανάγκη να μην χρειαστεί ξανά, ακόμα και σε περιόδους «ισχνών αγελάδων», ο δανεισμός του κράτους ώστε να πληρώνονται μισθοί, συντάξεις κλπ.]

ΤΟΜΗ 3^η – Δημόσια Εταιρεία Αναδιάρθρωσης Ιδιωτικών Χρεών

Η ανάληψη ανοησία της πώλησης των «κόκκινων» δανείων σε ιδιώτες

Η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους δεν αρκεί σε μια οικονομία όπου οι πολίτες χρωστούν 100 δις «κόκκινων δανείων» στις τράπεζες, ενώ οι τράπεζες χρωστούν πάνω από 50 δις στο κράτος (και οι ιδιώτες συνολικά – νοικοκυριά και επιχειρήσεις – χρωστούν άλλα 100 δις στο κράτος). Είναι προφανές ότι αγοραία λύση δεν υπάρχει σε ένα τέτοιο πρόβλημα γενικευμένης χρεοκοπίας. Η εμμονή της τρόικας να λύσει το πρόβλημα με αγοραίες λύσεις, πουλώντας δηλαδή κοψοτιμής τα «κόκκινα» δάνεια των τραπεζών σε ιδιώτες (κυρίως ξένους), οι οποίοι μετά μέσω της απειλής των πλειστηριασμών θα πάρουν πίσω ένα ποσοστό από την ονομαστική αξία αυτών των δανείων, κρατώντας ως κέρδη την διαφορά της τελευταίας από την τιμή στην οποία αγόρασαν τα δάνεια, είναι όχι μόνο ηθικά και κοινωνικά καταδικαστέα αλλά ανόητη ακόμα και με «ψυχρά» κριτήρια της αγοράς.

Το βασικό «περιουσιακό» στοιχείο των τραπεζών, το κεφάλαιό τους δηλαδή, είναι τα ακίνητα που έχουν δώσει ως εχέγγυα οι δανειζόμενοι. Όταν η αξία τους μειώνεται κάτω από ένα επίπεδο που ορίζει η ΕΚΤ (π.χ. λόγω της κρίσης), οι τράπεζες θεωρούνται χρεοκοπημένες και οι τραπεζίτες φοβούνται ότι, ανά πάσα στιγμή, η ΕΚΤ θα κινηθεί για να τους αποσπάσει τον έλεγχο της τράπεζας. Έτσι, οι τράπεζες κρατούν και το τελευταίο ευρώ που έρχεται στα ταμεία τους, αρνούμενες να παρέχουν δάνεια στον ιδιωτικό τομέα (ούτε καν σε εν δυνάμει κερδοφόρες επιχειρήσεις), ώστε να ελαχιστοποιούν την εξάρτησή τους από την ΕΚΤ. Έτσι συντηρείται η κρίση.

Η πώληση των «κόκκινων» δανείων σε ιδιώτες ναί μεν αφαιρεί από τα βιβλία των

τραπεζών ένα καρκίνωμα όμως, από την άλλη δημιουργεί νέα προβλήματα: Όταν οι ιδιώτες που αγόρασαν τα «κόκκινα» δάνεια βγάζουν τα ακίνητα με τα οποία συνδέονται σε πλειστηριασμό, αυξάνεται η προσφορά ακινήτων σε μια αγορά ακινήτων όπου οι τιμές είναι ήδη στο πάτωμα. Αποτέλεσμα είναι η περαιτέρω μείωση των τιμών των ακινήτων. Αυτή η μείωση όμως πλήττει τις τράπεζες καθώς μειώνει την αξία των ακινήτων που παραμένουν στα βιβλία τους – ακίνητα που συνδέονται με δάνεια που δεν έχουν γίνει ακόμα «κόκκινα» δάνεια. Με άλλα λόγια, μειώνεται κι άλλο το κεφάλαιο των τραπεζών.

Συνεπώς, η «λύση» της πώλησης των «κόκκινων» δανείων των τραπεζών στους ιδιώτες όχι μόνο φέρνει την απόγνωση σε πολίτες που βλέπουν το σπίτι ή το μαγαζί τους να πωλείται για ένα κομμάτι ψωμί αλλά, επί πλέον, βουλιάζει τις τράπεζες ακόμα βαθύτερα στην χρεοκοπία τους.

Η πρόταση του ΜΕΡΑ25

Προτείνουμε την ίδρυση Δημόσιας Εταιρείας Αναδιάρθρωσης & Διαχείρισης Ιδιωτικών Χρεών (ΔΕΑΔΙΧ), που θα έχει διττό στόχο: να προφυλάξει τον δανειολήπτη και την πρώτη κατοικία αλλά και τις τράπεζες, αποκαθιστώντας την κανονική λειτουργία του ως πιστωτικά ιδρύματα.

1. Σταδιακά μεταφέρονται στην ΔΕΑΔΙΧ από τις τράπεζες τα πιο «κόκκινα» των δανείων. Ως αντάλλαγμα, οι τράπεζες εκδίδουν υποσχετικές (ΙΟΥ) ίσης ονομαστικής αξίας που εγγυάται το κράτος, τις οποίες οι τράπεζες κρατούν στα βιβλία τους ως περιουσιακό στοιχείο, και τις οποίες δεσμεύεται να αποπληρώσει η ΔΕΑΔΙΧ μακροπρόθεσμα από τα μελλοντικά της έσοδα.
2. Νομοθετείται μορατόριουμ στους πλειστηριασμούς (α) πρώτης κατοικίας και (β) καταστημάτων/εμπορικών χώρων κάτω μιας συγκεκριμένης αξίας
3. Νομοθετείται το δικαίωμα των δανειζόμενων, των οποίων τα δάνεια πουλήθηκαν ήδη σε ιδιώτες, να αγοράζουν πίσω τα δάνειά τους στην ίδια τιμή που τα αγόρασαν οι ιδιώτες
4. Η ΔΕΑΔΙΧ δεσμεύεται να κρατά στα βιβλία της τα «κόκκινα» δάνεια έως ότου η τιμή των δεσμευμένων ακινήτων ξεπεράσει ένα επίπεδο κοντά στην προ της κρίσης τιμή. Έως τότε, οι δανειζόμενοι καταβάλουν ενοίκιο στην ΔΕΑΔΙΧ (για το δικαίωμα να παραμένουν στο σπίτι τους) το ύψος του οποίου προσδιορίζεται από την τοπική κοινωνία (π.χ. Δήμο) με γνώμονα τα εισοδήματά τους και τις τοπικές συνθήκες.
5. Όταν, εν καιρώ, ξεπεραστεί η κρίση της αγοράς ακινήτων, οι οφειλέτες θα έχουν το δικαίωμα να εξαγοράσουν το παλιό τους δάνειο από την ΔΕΑΔΙΧ είτε με δόσεις είτε με εφάπαξ πληρωμή που αντανακλά στην περίπτωση της πρώτης κατοικίας ή μικρομεσαίες ιδιοκτησίας εμπορικής χρήσης το κεφάλαιο που οφείλουν (άνευ τόκων και προστίμων).

Με την ίδρυση της ΔΕΑΔΙΧ επιτυγχάνονται ταυτόχρονα: η προστασία της πρώτης κατοικίας και των μικρομεσαίων από τα αρπακτικά ταμεία και την απόγνωση, η αποτροπή νέας ύφεσης στην αγορά ακινήτων, τα εναπομείναντα κεφάλαια των τραπεζών και, συνεπώς, η επιστροφή στη κανονικότητα της παροχής ρευστότητας

στην οικονομία από το τραπεζικό σύστημα.

ΤΟΜΗ 4^η – Φορολογικοί συντελεστές

Η χρεοδουλοπαροικία μας συντηρείται από τον παραλογισμό των υψηλότατων φορολογικών συντελεστών σε μια οικονομία που οι τζίροι (και συνεπώς τα δημόσια έσοδα) μειώνονται. Ως μέλη του ΜΕΡΑ25 μπορεί μεταξύ μας να διαφωνούμε για το ποιά πρέπει να είναι, υπό κανονικές συνθήκες, η διανομή των βαρών μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας – δηλαδή ποιοί πρέπει να είναι οι συντελεστές των έμμεσων φόρων, των εταιρικών φόρων και των φόρων εισοδήματος. Όμως, οι συνθήκες σήμερα δεν είναι κανονικές και, έτσι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, σε μια οικονομία που τόσο το κεφάλαιο όσο και η εργασία μεταναστεύουν, επείγει η μείωση των συντελεστών. Προτείνουμε τους εξής:

- Μείωση του μέγιστου συντελεστή ΦΠΑ από 24% σε 15% και 18%, ανάλογα με το αν οι πληρωμές γίνονται ηλεκτρονικά (15%) ή με μετρητά (18%)
- Προοδευτικό φόρο επιχειρήσεων με μείωση του φόρου των (λίγων) μεγάλων επιχειρήσεων από 29% σε 26%, των μεσαίων επιχειρήσεων σε 20% και των μικρών σε 15%
- Σταδιακή κατάργηση της προπληρωμής φόρων (με πλήρη κατάργηση εντός 3-ετίας)
- Κατάργηση του φόρου αλληλεγγύης για εισοδήματα κάτω των 30.000€, διατήρηση του αφορολογήτου ορίου και μείωση των συντελεστών για εισοδήματα από 12.000€ έως 15.000€.

Η μείωση της φορολογίας θα αυξήσει το διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών με αποτέλεσμα την αύξηση της ζήτησης και τον περιορισμό των υφεσιακών πιέσεων, ενώ η μείωση της φορολογίας στις επιχειρήσεις θα τους δώσει ανάσα ρευστότητας και θα προσελκύσει νέες επενδύσεις.

ΤΟΜΗ 5^η – Δημόσιο Εξωτραπεζικό Σύστημα Πληρωμών

Η δημιουργία ενός Δημόσιου Εξωτραπεζικού Συστήματος Πληρωμών (ΔΕΣΠ) θα επιτρέψει στα φυσικά και νομικά πρόσωπα να συναλλάσσονται μεταξύ τους, και με το Δημόσιο, χωρίς την διαμεσολάβηση του τραπεζικού συστήματος. Σε κάθε ΑΦΜ θα αντιστοιχεί ένας λογαριασμός TAXIS στον οποίο ο πολίτης ή επιχειρηματίας μπορεί να πιστώνει και να πιστώνεται χρήματα ηλεκτρονικά. Τα οφέλη του ΔΕΣΠ είναι κυρίως τρία:

- αμοιβαία ακύρωση χρεών
- δυνατότητα του κράτους να δανείζεται απ' ευθείας (P2P) από τους φορολογούμενους, με αντάλλαγμα φορο-εκπτώσεις
- δυνατότητα δημιουργίας περιορισμένης ρευστότητας για την χρηματοδότηση προγραμμάτων, π.χ., καταπολέμησης της φτώχειας
- μείωση του κόστους μιας εξόδου από το ευρώ

Αμοιβαία ακύρωση χρεών

Όλοι χρωστούν σε όλους και κανείς δεν μπορεί να πληρώσει. Πολλοί χρωστούν στο Κράτος, το Κράτος χρωστά κι αυτό σε επιχειρήσεις ή ιδιώτες (που αργεί εντυπωσιακά να αποπληρώσει) με αποτέλεσμα οι ιδιώτες αυτοί να χρωστούν σε άλλους ιδιώτες. Με το ΔΕΣΠ, το κράτος δύναται να δώσει την επιλογή σε ιδιώτες στους οποίους χρωστά:

1. Περιμένετε να πληρωθείτε κανονικά (στον τραπεζικό σας λογαριασμό) σε μήνες από τώρα, ή,
2. Το ποσό που σας χρωστά το κράτος αναγράφεται αμέσως στον λογαριασμό σας στο ΔΕΣΠ.

Εφόσον επιλεγθεί το 2, παρέχεται PIN στον ιδιώτη με το οποίο ο ιδιώτης μπορεί να μεταφέρει όποιο μέρος του ποσού αυτού στον λογαριασμό του ΔΕΣΠ όποιου άλλου φορολογούμενο (δηλαδή ΑΦΜ) επιλέξει.

Παράδειγμα: Έστω ληξιπρόθεσμη οφειλή του δημósιου προς την Εταιρεία Άλφα ύψους €200.000 η οποία χρωστά €50.000 στην Εταιρεία Βήτα και μισθό ύψους €2000 στον Υπάλληλο Χ. Παράλληλα, η Εταιρεία Βήτα χρωστά πάνω από €48.000 στην Εφορία και €2.000 στην Υπάλληλο Υ η οποία, με την σειρά της, χρωστά €800 στον φίλο της τον Ω που, κι αυτός, έχει να πληρώσει φόρους άνω των €800 στο κράτος.

Με το ΔΕΣΠ, η αμοιβαία ακύρωση χρεών λειτουργεί ως εξής: Το Δημόσιο εγγράφει πίστωση €200.000 (απλά δακτυλογραφώντας το νούμερο αυτό) στο ΑΦΜ της Εταιρείας Άλφα. Η Άλφα τώρα μπορεί να χρησιμοποιήσει το PIN της για να μεταφέρει €50.000 στο ΑΦΜ της Εταιρείας Βήτα και €2.000 στο ΑΦΜ του Χ. Περαιτέρω, η Εταιρεία Βήτα μεταφέρει €48.000 πίσω στην Εφορία και €2.000 στην Υ, η οποία με την σειρά της χρησιμοποιεί το PIN της για να μεταφέρει €800 στον φίλο της Ω ο οποίος, με την σειρά του κι αυτός αποπληρώνει κάποιους από τους φόρους που χρωστά!

Δυνατότητα του κράτους απ' ευθείας δανεισμού (P2P) από τους φορολογούμενους, με αντάλλαγμα φορο-εκπτώσεις

Σε μία δεύτερη φάση, το ΔΕΣΠ θα καταστεί μέσο απ' ευθείας δανεισμού (P2P) από τους φορολογούμενους. Γιατί να θέλει κάποιος να μεταφέρει ευρώ από τον τραπεζικό του λογαριασμό στο ΔΕΣΠ, δανείζοντας ουσιαστικά το δημόσιο; Επειδή όλοι ξέρουμε ότι έχουμε να πληρώσουμε φόρους τα επόμενα χρόνια και το κράτος θα προσφέρει φοροαπαλλαγές σε όσους μεταφέρουν χρήματα σήμερα από τον τραπεζικό τους λογαριασμό στο ΔΕΣΠ.

Παράδειγμα: Έστω ότι νομοθετείται η ρύθμιση ότι 1.000€ που μεταφέρει ο φορολογούμενος στον λογαριασμό του στο ΔΕΣΠ σήμερα θα αποσβένουν, π.χ., 1.100€ φόρων στο επόμενο έτος. Αυτή η φοροαπαλλαγή ισοδυναμεί με επιτόκιο 10%, που καμία τράπεζα δεν προσφέρει. Το δημόσιο θα μπορεί, μέσω του ΔΕΣΠ, να

προεξοφλεί τους μελλοντικούς φόρους και να αντλεί ρευστότητα.

Με στόχο την πλήρη διαφάνεια, και την εμπιστοσύνη των πολιτών ότι το κράτος δεν δανείζεται ποσά μεγαλύτερα του νομοθετημένου επιπέδου (ώστε να μην υπάρξει έλλειμμα δημοσίων εσόδων τις επόμενες χρονιές), το ΜέΡΑ25 προτείνει οι συναλλαγές μέσω ΔΕΣΠΑ να γίνονται με ανοικτό, διάφανο λογισμικό (blockchain) που επιτρέπει σε όλους να βλέπουν όλες τις συναλλαγές διατηρώντας παράλληλα πλήρη ανωνυμία.

Χρηματοδότηση προγραμμάτων, π.χ., καταπολέμησης της φτώχειας

Όταν το ΔΕΣΠ αποκτήσει ικανή ρευστότητα (μέσω της εκτεταμένης χρήσης του), θα είναι εφικτή η εγγραφή περιορισμένων πιστώσεων σε λογαριασμούς οικογενειών χαμηλών εισοδημάτων οι οποίες θα μπορούν να χρησιμοποιούνται (ακόμα και για πληρωμές μέσω καρτών ή κινητών τηλεφώνων) για την αγορά αναγκαίων αγαθών. Στον βαθμό που όλοι, και τα σούπερμαρκετ, έχουν φόρους να πληρώσουν, υφίσταται κίνητρο για την αποδοχή πληρωμών μέσω ΔΕΣΠ.

Μείωση του κόστους μιας εξόδου από την ευρωζώνη

Σε περίπτωση νέων απειλών από την ΕΚΤ και την τρόικα κλεισίματος των τραπεζών ή ακόμα και αποπομπής της Ελλάδας από την ευρωζώνη, το ΔΕΣΠ πολύ εύκολα, έχοντας ήδη δημιουργήσει ένα τεχνολογικά εξελιγμένο σύστημα πληρωμών (το οποίο χρησιμοποιεί εφαρμογές κινητών τηλεφώνων, πλαστικών καρτών κλπ), θα επιτρέψει την ομαλή συνέχιση των συναλλαγών και, εάν χρειαστεί, την μετάβαση (με το πάτημα ενός κουμπιού) σε νέο, ηλεκτρονικό, εθνικό νόμισμα.

ΤΟΜΗ 6^η – Σεβασμός σε μισθωτή εργασία και δημιουργική επιχειρηματικότητα

Μισθωτή εργασία

Εδώ και χρόνια στην Ελλάδα η βασική κατάκτηση της εργατικής τάξης, το δικαίωμα η μισθωτή εργασία να αντιμετωπίζεται σαν κάτι περισσότερο από εμπόρευμα ή παρεχόμενη υπηρεσία, έχει χαθεί. Κανονική, εξαρτημένη μισθωτή εργασία παρουσιάζεται ως παροχή υπηρεσιών εξωτερικού συνεργάτη που εργάζεται με το περιβόητο «μπλοκάκι». Το ΜέΡΑ25 δεσμεύεται στην άμεση κατάργηση αυτής της πρακτικής που κρατά στην αν-ασφάλεια και σε υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Το ΜέΡΑ25 προτείνει, απλά, την

- άμεση και υποψρεωτική ένταξη στο ΙΚΑ όσων μισθωτών απασχολούνται πάνω από οχτώ (8) ώρες την εβδομάδα
- νομοθέτηση πλαισίου ευέλικτων συλλογικών διαπραγματεύσεων
- κατάργηση των πρόσφατων ρυθμίσεων που, ουσιαστικά, απαγορεύουν στην πλειοψηφία των μελών ενός συνδικάτου να αποφασίσει απεργιακή κινητοποίηση

Δημιουργική επιχειρηματικότητα

Σε μια χώρα όπου το 75% με 80% των κερδών των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων κατευθύνεται σε φορολογικά και ασφαλιστικά βάρη η ανάκαμψη είναι όνειρο θερινής νυκτός. Το ΜέΡΑ25 προτείνει, πέραν της μείωσης των φορολογικών συντελεστών και την κατάργηση της προπληρωμής φόρων (βλ. Τομή 4^η):

- «ταβάνι» για το σύνολο των ασφαλιστικών και φορολογικών υποχρεώσεων των επιχειρήσεων το 50% των κερδών τους.
- για τις νεότευκτες μικρές επιχειρήσεις (start-ups), φορολογική και ασφαλιστική ασυλία για πέντε (5) έτη

ΤΟΜΗ 7^η – Μετατροπή ΤΑΙΠΕΔ και υπερ-ταμείου σε Αναπτυξιακή Τράπεζα

Στην Μνημονιακή Ελλάδα η δημόσια περιουσία ρευστοποιείται προς ψίχουλα που ρίχνονται στην μαύρη τρύπα του χρέους. Το ΤΑΙΠΕΔ λειτουργεί σαν πολυκατάστημα που έχει βγάλει το «εμπόρευμα» προς εκποίηση, υπό όρους αποικιακούς και χωρίς κανένα από όφελος ούτε για το Δημόσιο αλλά ούτε και για τον ευρύτερο ιδιωτικό τομέα. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις (π.χ. ΟΠΑΠ, Ελληνικό), η ζημιά στην ελληνική κοινωνία και οικονομία είναι εντυπωσιακή.

Το ΜέΡΑ25 προτείνει:

- Παροχή τραπεζικής άδειας στο ΤΑΙΠΕΔ-υπερταμείο μετατρέποντάς την στην Αναπτυξιακή Τράπεζα που έχει ανάγκη η χώρα
- Η νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα διακρατεί (ό,τι έχει μείνει από) την δημόσια περιουσία, χρησιμοποιώντας την ως εχέγγυο για να αντλεί πόρους που θα κατευθύνονται στη χρηματοδότηση (α) δημόσιων επενδύσεων που αναδεικνύουν (και αυξάνουν) την ίδια την δημόσια περιουσία – σε συνεργασία κατά περίπτωση με ιδιώτες – και (β) ιδιωτικών επενδύσεων
- Όλες οι ιδιωτικοποιήσεις παγώνουν έως ότου, τουλάχιστον, ανακάμψουν οι τιμές στις οποίες κάποια περιουσιακά στοιχεία πωληθούν. Δημόσια αγαθά όπως η ενέργεια, το νερό, παραλίες κλπ αποκλείονται από οποιαδήποτε πώληση ανεξάρτητα τιμών και προϋποθέσεων
- Στην περίπτωση που κάποιο δημόσιο περιουσιακό στοιχείο πουληθεί στο μέλλον, ισχύουν οι εξής όροι:
 - ελάχιστο όριο επενδύσεων από τον αγοραστή
 - συλλογικές συμβάσεις και κατοχυρωμένα τα δικαιώματα των εργαζομένων
 - δεσμεύσεις προς όφελος τοπικών κοινωνιών
 - διακράτηση μερίδας μετοχών από το δημόσιο που θα περνούν στα ασφαλιστικά ταμεία με στόχο τη μόνιμη ενίσχυσή τους.
- Οι μετοχές της νέας Αναπτυξιακής Τράπεζας δίνονται στα ασφαλιστικά ταμεία, ενισχύοντας έτσι την κεφαλαιοποίησή τους